

kommer mig, at det er et svagt Argument for, at andre ikke skulle faa Del deri. Ganske vist, jo flere der er om at dele Beløbet, desto mindre vil hver enkelt kunne faa; men saa øves der dog Retsfærdighed mod alle. Den ærede Minister henviste til sine Udtalelser ved 1ste Behandling; men jeg var desværre forhindret i at være til Stede den Gang, og jeg ved ikke, hvilke Argumenter han har ført i Marken imod at lade Loven faa tilbagevirkende Kraft ved at give de Kommuner, der allerede have bygget Baner, Udgang til at faa Del i de her omhandlede 5 Millioner Kr. Jeg tror ikke, at der kan anføres videre stærke Argumenter imod den Betragtning, jeg har gjort gældende. Det er mit Hovedsynspunkt, at naar Staten vil laane Penge ud, saa bør man stille alle Landets Borgere — her Kommunerne — under lige Vilkaar. Det er det, man ikke vil. Den ærede Minister vil, at de Kommuner, som have ligget og smølet med at bygge Baner, som have været sendrægtige til at bringe de Dsre, som skulde bringes, skulle have baade i Pose og i Sæk, idet de skulle have Halvdelen af Udgifterne og endvidere have Udgang til Laan til en forholdsvis billig Rente. Det er ganske vist at favorisere disse Kommuner i høj Grad; men det er ikke at øve Retsfærdighed mod de Kommuner, der tidligere — endog saa for egne Penge, som jeg før anførte, at Odense Amtskommune har gjort — have bygget Baner, og derfor henstiller jeg paa ny denne Sag til velvillig Overvejelse.

Finansministeren (Lüttichau): Det ærede Medlem fra Afsens ytrede, at hvis man kunde yde de Kommuner, der havde bygget Baner, en Del af dette Laan, saa maatte de andre Kommuner finde sig i, at de fik noget mindre. Hvis det skulde forstaaes saaledes, at Kommunerne fik en mindre Part af Laanene, at der skulde finde Fordeling Sted, saa at de enkelte Kommuner ikke fik fuldt ud de Laan, som de trængte til, saa maa jeg protestere mod en saadan Fordeling og benytte Besligheden til at udtale, at naar der vil blive Anvendelse for denne Lov, saa vil jeg ansøge det for den ene rette Maade at yde de Kommuner, der søge om Laan, fuldt ud, hvad de behøve, og ikke foretage en Fordeling saaledes, at vedkommende Kommune maatte laane noget hos Staten og noget hos en anden Laangiver. Denne Tanke har ogsaa været oppe, men det forekommer mig aldeles forkasteligt. For øvrigt vil jeg til det samme ærede Medlem bemærke, at det er jo dog en given Sag, at de Kommuner, der tidligere have faaet bygget deres

Baner og faaet Hjælp fra Staten gennem Lovgivningsmagten, have et stort Fortrin derved, at de allerede ere færdige med deres Anlæg og have kunnet benytte dem saa meget før. Disse Kommuner maa da ogsaa finde sig i, at de nu staa tilbage og ikke kunne opnaa Goder gennem billige Laan, som udelukkende ville komme de ny Anlæg til gode. Dette vil for mig vedblivende være det Hovedargument, hvorfor man ikke kan komme til at give Loven tilbagevirkende Kraft.

Over for det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds vil jeg blot udtale en Betslæggelse over, at det ærede Medlem ikke kan forstaa, at man, set fra Statskassens Standpunkt, bør søge at sikre sig saa vidt muligt mod Tab. Ganske vist kunde der have været fastsat en for Kommunerne lidt mindre favorisabel Rente, og naar den mindre favorisable Rente blev gjort til Pligt for Kommunerne, saa havde der for Statskassen været en større Betryggelse. Man kunde ogsaa have sikret sig derved, at Kommunerne, som det ærede Medlem syntes at antyde, betalte den eventuelle Kursforstel. Men alle saadanne Tilføjelser vilde have gjort Loven usmagelig for Kommunerne, og det forekommer mig derfor at burde paastånes, at Staten har stillet sig saa imødekommende, som den har gjort, ved at gøre dette Tilbud om Laan til en i og for sig meget billig Rente.

Berntsen: Den ærede Minister vilde trøste de Kommuner, der tidligere have bygget Baner med, at saa havde de ogsaa i længere Tid nydt godt af de Goder, som disse Baner have medført. Ja, det er ganske rigtigt; men de have ogsaa i dyre Domme betalt disse Goder. Da tidligere Baner bleve byggede, vare Pengesforholdene ikke saa gunstige som nu. Kommunerne have derfor maattet optage Laan paa langt strengere Vilkaar, end Laan nu kunne opnaas, og da de Baner bleve byggede, var ogsaa meget af det Materiale, der anvendtes til Bygningen, meget dyrere. Det er derfor kun en fattig Trøst, vi maa nøjes med i de Kommuner. Naar den ærede Minister siger, at det er nødvendigt at give de Kommuner, der fremtidig ville bygge Baner, det fulde Laan, saa ser jeg ikke, hvorfor det skulde være nødvendigt. Jeg ser ikke, at der er noget som helst i Vejen for, at de fik en Del af det Laan, de skulle optage, af Staten og en andel Del af anden Vej. Naar det kun er disse Argumenter, den ærede Minister har at fremføre imod at imødekomme de Dsfter, jeg har fremsat, saa forekommer det mig, at de